

Abstrakt

V předkládané práci se pokouším přiblížit, jak samotný název napovídá, vztah extremismu s katolictvím a způsoby, jakými využívají některé extremistické organizace křesťanskou rétoriku. Pozornost soustředím především na uskupení působící v České republice po roce 1989, přičemž na popisovaný fenomén nahlížím v co možná nejširším měřítku. Snažím se tedy zmapovat tuto část extremistické scény částečně i v jejím historickém vývoji.

Pokusila jsem se o analýzu postojů jednotlivých skupin a o vytvoření ucelenějšího pohledu na strukturu extremistických a radikálních organizací, užívajících při své činnosti prvky katolické víry. Přitom se snažím rozlišit dva zásadní proudy ve spojení křesťanství a extremismu – politický (tyto skupiny mají politické ambice) a radikálně-katolický (organizace snažící se o „očistu“ společnosti v duchu tradičních církevních hodnot, avšak vykazující při své činnosti antisystémové prvky).

Dále na základě těchto podkladů zkoumám, jakými způsoby využívají popisované organizace křesťanství k demonstraci svých zájmů. Pozornost věnuji nejen vlastnímu uchopení víry v rámci těchto skupin, ale snažím se představit i jejich ideové hodnoty, abych demonstrovala důvody označení popisovaných organizací za extremistické, příp. radikální.

Stranou zájmu pak nezůstává ani samotná římskokatolická církev, jejíž reflexe extremistické scény tvoří pomyslný appendix této studie.

Ze získaných poznatků se také pokouším zjistit v jaké míře je využívání křesťanských prvků při činnostech extremistických subjektů v České republice zásadní, či se jedná spíše o okrajovou záležitost a jaký vliv měly a doposud mají tyto organizace na společnost i samotnou církev.